

особа, до якої згідно із законом застосовується заборона обіймати відповідну посаду [4]. Також не може претендувати на посаду судді особа, яку було раніше звільнено з посади судді за вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді, порушення вимог щодо несумісності, порушення обов'язку підтвердити законність джерела походження майна або у зв'язку із набранням законної сили обвинувальним вироком щодо такої особи, крім випадків визнання в судовому порядку протиправним рішення про звільнення з цих підстав або скасування обвинувального вироку суду. Не може претендувати на посаду судді також особа, яку було раніше звільнено з посади судді за результатами кваліфікаційного оцінювання. Тобто законодавець акцентує увагу на загальних основах, не вказуючи самого механізму призначення, а також нормативної регламентації про що, вже вказувалось у Рішенні Ради суддів. Однак спірні питання лишились і на сьогодні.

Таким чином, призначення судді на адміністративну посаду має певну не зовсім узгоджену специфіку, яку необхідно на законодавчому рівні узгодити.

Список використаних джерел:

1. Аристотель. Нікомахова етика / пер. В. Ставнюка. Київ, 2002. Кн. 5. 480 с.
2. Про судоустрій і статус суддів. Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>
3. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини четвертої статті 26, частини третьої статті 31, частини другої статті 39 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ (справа про стаж для зайняття посади судді в апеляційних, вищих спеціалізованих судах та Верховному Суді України) від 5 квітня 2011 року № 3-рп/2011. URL: <https://ccu.gov.ua/storinka-knygy/5521-kvalifikaciya>
4. Право на справедливий суд: практика європейського суду з прав людини щодо України. Міністерство юстиції України. 2019. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_7474

ДЕЯКІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Яра Олена Сергіївна,

кандидат юридичних наук, професорка,
докторант Науково-дослідного інституту
публічного права

У принципах права виклики адміністративно-правового забезпечення вищої юридичної освіти виявляються в найбільш загальному та гуманістичному вигляді, згідно з яким центром публічно-сервісного спрямування діяльності загальної та спеціальної публічної адміністрації є студент, який отримує юридичну освіту.

У сучасній теорії адміністративного права під принципами розуміють найбільш загальні та стабільні вимоги, об'єктивно зумовлені засади, на яких базується адміністративна діяльність суб'єктів публічної адміністрації з метою забезпечення права, свобод і законних інтересів приватних осіб, нормального функціонування громадянського суспільства та держави.

На основі теорії природного права, теорії права, теорії адміністративного права, доктринальних думок на цю проблематику вчених-адміністративістів та чинного законодавства сформовано узагальнення щодо деяких засад адміністративно-правового

забезпечення вищої юридичної освіти в Україні:

1) вища юридична освіта є цінністю сама по собі, одночасно саме завдяки її здобуття громадянами України, вони мають можливість захищати права, свободи та інтереси інших осіб на засадах професійності чи волонтерства;

2) засади вищої юридичної освіти в Україні базуються на загальноновизнаних європейських цінностях щодо поваги до людської гідності, свободи, демократії, рівності, верховенства права, повага до прав людини (зокрема студентів та науково-педагогічних працівників);

3) загальний освітянський Закон від 5 вересня 2017 р. № 2145-VIII визначив, що засадами державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності є низка засад: людиноцентризм; верховенство права; забезпечення якості освіти та якості освітньої діяльності, нерозривний зв'язок із світовою та національною історією, культурою, національними традиціями;

4) спеціальний Закон України від 1 липня 2014 р. № 1556-VII «Про вищу освіту» визначив, що державна політика у сфері вищої освіти ґрунтується на принципах: сприяння сталому розвитку суспільства; міжнародної інтеграції та інтеграції системи вищої освіти України в Європейській простір вищої освіти, за умови збереження і розвитку досягнень і прогресивних традицій національної вищої школи та ін.;

Отже, деякі засади адміністративно-правового забезпечення вищої юридичної освіти в Україні – це найбільш загальні та стабільні вимоги, об'єктивно зумовлені засади, на яких базується науково-педагогічна виховна діяльність суб'єктів навчально-виховного і наукового процесу та адміністративної діяльності суб'єктів публічної адміністрації. Вони базуються на європейських цінностях щодо поваги до людської гідності, свободи, демократії, рівності, верховенства права, повага до прав людини студентів та науково-педагогічних працівників.

Список використаних джерел:

1. Адміністративне право України. Повний курс: підручник / за ред. В. Галунька, О. Правоторової. Видання третє. Київ: Академія адміністративно-правових наук, 2019. 466 с.
2. Керівні принципи освіти в галузі прав людини. для системи середньої школи. Київ: «ВАІТЕ», 2016. 52 с.
3. Шкарлет С. День Європи: Базові цінності ЄС у сфері освіти. Міністерство освіти і науки. 2019. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/den-yevropi-bazovi-cinnosti-yes-u-sferi-vishoyi-osviti-ta-nauki-ukrayini>
4. Про освіту. Закон України 5 вересня 2017 р. № 2145-VIII. Відомості Верховної Ради. 2017. № 38-39. ст. 380.
5. Про вищу освіту. Закон України 1 липня 2014 р. № 1556-VII. Відомості Верховної Ради. 2014. № 37-38. ст. 2004.
6. Галунько В., Сорока Л. Людиноцентристська наукова спадщина Вадима Борисовича Авер'янова, як основоположний чинник розвитку новітньої доктрини адміністративного права України. Академія адміністративно-правових наук. 2019. <http://www.ssaals.com.ua/?p=6667>